EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.5.2024
COM(2024) 223 final

# MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

## Riktlinjer för analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken

## 1. INLEDNING

Europeiska unionen har nio regioner som anses som yttersta randområden och som ligger långt från den europeiska kontinenten i Atlanten, Indiska oceanen, Karibiska havet och Latinamerika: Franska Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion och Saint-Martin (Frankrike), Azorerna och Madeira (Portugal) och Kanarieöarna (Spanien).

I artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt: (*EUF-fördraget*) erkänns dessa yttersta randområdens särdrag och särskilda begränsningar. Det handlar om deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal sektorer, däribland fiske, och det föreskrivs specifika åtgärder i unionens lagstiftning och politik för att hjälpa dem att hantera dessa utmaningar.

År 2022 antog kommissionen ett meddelande om unionens yttersta randområden[1], där en ny strategi fastställdes för dem. Det var ett uttryck för kommissionens fasta vilja att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särdrag i sina förslag till unionslagstiftning och politiska strategier.

I jämförelse med unionens fiskeflotta som helhet är antalet fartyg i de yttersta randområdenas fiskeflotta litet. De fiskbestånd som fångas i de yttersta randområdena är i många fall annorlunda och mer varierade än de som fiskas av fiskeflottorna i resten av unionen. Fångstsammansättningen vid det till stor del icke-industriella fisket kan vara väldigt varierad med många olika arter. Det finns jämförelsevis färre tillgängliga uppgifter om mer varierade bestånd och det görs jämförelsevis färre beståndsdömningar. Situationen kompliceras i många fall ytterligare av typen av fiskefartyg, som tillhör de minsta i unionen och som på grund av sin ålder och de ytterligare säkerhets- och skyddsproblemen i vissa randområden ofta inte är lika bra utrustade som andra fartyg för insamling av data om fiskeverksamheten, alltså de data som behövs för att medlemsstaterna ska kunna sammanställa sin årliga nationella rapport om balansen mellan de inhemska flottornas fiskekapacitet och fiskemöjligheter. Rapporten ska utarbetas i enlighet med *Riktlinjer för analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken*[2] (*COM(2014) 545 final*). För att återspegla mångfalden i den fiskeverksamhet som bedrivs av fiskeflottorna i de yttersta randområdena kan det dessutom krävas en ökad delsegmentering, utöver det som fastställs i ramen för insamling av data[3].

Ovanstående innebär att det i många fall blir omöjligt att göra en analys av balansen med avseende på dessa fiskeflottor i enlighet med COM(2014) 545 final.

[1] COM(2022) 198 final.

[2] COM(2014) 545 final.

[3]Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken, EUT L 60, 5.3.2008.

Med beaktande av alla de ovan angivna aspekter som är avsevärt annorlunda än i resten av unionen, däribland de yttersta randområdenas strukturella begränsningar, fartygens och fiskets särdrag, tillgången till data, den geopolitiska situationen och säkerhetssituationen i vissa av dessa områden samt blandfisket och fiskets icke-industriella karaktär, och i linje med 2022 års meddelande om de yttersta randområdena,[2], fastställs i detta meddelande särskilda riktlinjer för en analys av balansen för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena. Dessa riktlinjer kompletterar därmed specifika delar av COM(2014) 545 final med avseende på dessa flottsegment.

Analysen av balansen med avseende på dessa flottsegment i de yttersta randområdena bör även fortsättningsvis baseras på de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i COM(2014) 545 final. Närmare bestämt bör de båda biologiska indikatorerna (SHI och SAR), de båda ekonomiska indikatorerna (RoI, CR/BER) och en av indikatorerna för fartygsutnyttjande (antingen VUR, VUR220 eller en av en medlemsstat definierad VURnn) vara i balans.

Detta meddelande omfattar dock alternativa metoder som de berörda medlemsstaterna kan tillämpa för utarbetandet av vissa indikatorer för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena. Dessa alternativa metoder har vidareutvecklats utifrån COM(2014) 545 final och tar hänsyn till 1) ytterligare vetenskapliga analyser och rekommendationer från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) vad gäller medlemsstaternas årliga flottrapporter och 2) specifik information för de yttersta randområdena, som tillhandahållits av de berörda medlemsstaterna[4].

Medlemsstaterna bör i samtliga fall, även vid tillämpningen av dessa riktlinjer, lägga fram alla nödvändiga data och förklaringar för att motivera sina val och möjliggöra ytterligare analys och granskning från STECF:s sida vid behov.

## 2. ALTERNATIVA METODER FÖR FLOTTSEGMENT SOM BESTÅR AV FARTYG MED EN LÄNGD UNDER 12 METER I DE YTTERSTA RANDOMRÅDENA

Grundregeln är att COM(2014)545 final ska tillämpas på alla fartygssegment.

Genom riktlinjerna i detta meddelande införs alternativa metoder för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena, och dessa metoder kan användas vid utarbetandet av dataparametrar, biologiska indikatorer, indikatorer för fartygsutnyttjande och ytterligare indikatorer, såsom anges nedan.

Medlemsstaterna får utarbeta sina flottrapporter på grundval av en alternativ metod som anges i meddelandet för det berörda flottsegmentet endast om de motiverar behovet av att göra detta utifrån den specifika situationen för det berörda flottsegmentet och de särskilda begränsningar som påverkar det segmentet, eftersom det verkar i en region som tillhör de yttersta randområdena. Förklaringarna bör tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten.

[4] I synnerhet STECF PLEN 24-01.

### 2.1 Dataparametrar och flottsegmentering

För att säkerställa standardiserade analyser, underlätta jämförelser och undvika dubbelarbete, i enlighet med COM(2014) 545 final, bör dataparametrarna beräknas baserat på data som insamlats i enlighet med ramen för insamling av data.

För fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena kan beräkningen av indikatorer disaggregeras ytterligare genom delsegmentering på lämplig nivå[5]. I de fall då en sådan delsegmentering tillhandahålls bör detta komplettera och inte ersätta ramen för insamling av data. Alla data som stöder beräkningarna i flottrapporten bör också tillhandahållas i bilagan till flottrapporten i enlighet med samma enhetliga delsegmentering.

### 2.2 Biologiska indikatorer

I linje med COM(2014) 545 final bör båda de biologiska indikatorerna (indikatorn för hållbart nyttjande och indikatorn för hotade bestånd) vara i balans när balans ska visas för ett flottsegment.

2.2.1 Indikatorn för hållbart nyttjande

För flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena kan beräkningen för indikatorn för hållbart utnyttjande (SHI), som förklaras i avsnitt 10.1 i COM(2014) 545 final, förenklas på ett av följande sätt:

- F- och Fmsy-värdena kan härledas, i prioritetsordning, från: a) Nationella bedömningar som genomgått sakkunnighetsbedömning, om sakkunnighetsbedömningarna antingen är offentliga eller tillhandahålls i en bilaga till flottrapporten. b) Nationella bedömningar som (ännu) inte genomgått sakkunnighetsbedömning, om de nationella bedömningarna tillhandahålls i en bilaga till flottrapporten för sakkunnighetsbedömning.

- Indikatorn får presenteras med den faktiska täckningsgraden och det antal bestånd som använts för beräkningen av värdet.

- Uppskattningar av F och Fmsy från en eller flera representativa målarter i fisket kan användas. I detta sammanhang kan även bedömningar baserade på artgruppers produktivitet presenteras och användas.

[5] Medlemsstaterna bör på bästa möjliga sätt använda kolumnerna ACTIVITY, GEAR eller FISHERY i inlämningsformuläret för uppmaningen om att ekonomiska uppgifter ska samlas in.

Oavsett vilken förenkling som medlemsstaten använder bör alla nödvändiga data tillhandahållas i bilagan till flottrapporten, för att möjliggöra ytterligare granskning från STECF:s sida.

2.2.2 Indikatorn för hotade bestånd

I linje med COM(2014) 545 final bör medlemsstaterna, vid beräkningen av indikatorn för hotade bestånd (SAR) räkna antalet bestånd som för närvarande bedöms vara föremål för ”hög biologisk risk” och som fiskas av det berörda flottsegmentet.

Baserat på STECF:s utlåtande anses det att de tröskelvärden som fastställs i COM(2014) 545 final och som avgör om hotade bestånd ”utnyttjas” av den berörda flottan, kan modifieras[6]. I avvaktan på ytterligare bedömning från STECF och med beaktande av den speciella situationen för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena, skulle ett alternativt tröskelvärde kunna fastställas för dessa flottsegment i framtiden.

Till dess att så sker är det, mot bakgrund av dels STECF:s slutsatser om tröskelvärdet för SAR[6] och dels den särskilda situationen för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena, lämpligt att göra det möjligt för medlemsstaterna att tillfälligt använda ett alternativt tröskelvärde.

Därför får medlemsstaterna, baserat på den tillgängliga tekniska informationen om tillämpningen av SAR-indikatorn på fisken i de yttersta randområdena, för flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena anse att ett hotat bestånd ”utnyttjas” av ett flottsegment om beståndet utgör över **20 %** av fångsterna i det flottsegmentet eller om det flottsegmentet tar mer än 10 % av fångsterna av det beståndet. Medlemsstaterna bör lämna detaljerade data och förklaringar till de beräkningar som gjorts samt de vetenskapliga skälen till användningen av detta alternativa tröskelvärde i en bilaga till flottrapporten för ytterligare granskning av STECF.

### 2.3 Indikator för fartygsutnyttjande

I linje med COM(2014) 545 final är indikatorn för fartygsutnyttjande medelvärdet för varje flottsegment av förhållandet mellan faktisk fiskeansträngning och flottans möjliga maximala fiskeansträngning.

Medlemsstaterna bör ha möjlighet att använda en version av denna indikator som baseras på teoretisk och inte faktisk maximal verksamhetsnivå. Detta värde bör fastställas av varje medlemsstat baserat på ett expertutlåtande och tillgänglig information, med beaktande av fysiska, tekniska och sociala förhållanden. Medlemsstaterna ges denna möjlighet eftersom det observerade högsta antalet dagar till havs i ett flottsegment för varje referensår kan ha

[6] STECF PLEN 24-01.

begränsats av yttre faktorer, så att detta antal inte avspeglar flottans verkliga tekniska kapacitet. Några exempel på sådana yttre faktorer är ekonomiska, miljörelaterade och sociala faktorer, enligt definitionen i avsnitt 12.2 i COM(2014) 545 final. Såsom konstaterades i avsnitt 1 är flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena särskilt utsatta för sådana yttre faktorer.

Om medlemsstaterna kan motivera användningen av denna version av indikatorn enligt avsnitt 12.2 i COM(2014) 545 final, kan detta återspeglas i valet av indikatorn VUR*nn*. Skälen bakom valet av *nn* bör tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten tillsammans med alla data som krävs för beräkningen.

### 2.4 Ytterligare indikatorer

För flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena kan indikatorn för antal överutnyttjade bestånd (NOS) och indikatorn för ekonomiskt beroende (EDI) tillhandahållas som ytterligare biologiska indikatorer och beräknas i enlighet med STECF:s utlåtande[7].

Sociala indikatorer som kan bidra till att illustrera de allmänna socioekonomiska villkoren för driften av flottan kan också läggas fram. Detta ger medlemsstaterna en möjlighet att tillhandahålla ytterligare exempel som visar situationen för deras flottsegment, som består av de minsta och potentiellt mest utsatta fartygen och företagen.

Dessa ytterligare indikatorer anses inte som alternativa indikatorer och ingår inte i beräkningen av balansen för flottan.

## 3. SLUTLIGA ÖVERVÄGANDEN

Dessa riktlinjer som specifikt gäller flottsegment som består av fartyg med en längd under 12 meter i de yttersta randområdena kommer att vara tillämpliga i avvaktan på att STECF tillhandahåller ytterligare utlåtanden om indikatorer som används för beräkningen av balansen för flottan och lämpliga tröskelvärden, i synnerhet utlåtanden från STECF-expertgruppen för de yttersta randområdena. De får i vilket fall inte tillämpas efter utarbetandet av medlemsstaternas flottrapporter som ska lämnas in senast den 31 maj 2025.

[7] För beräkningen av dessa indikatorer hänvisas till STECF-rapporterna STECF-PLEN-24-01 och STECF-15-02, s. 76 där n=10 %.